

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 17/21

Luxembourg den 17. februar 2021

Dom i sag T-259/20
Ryanair DAC mod Kommissionen

Det betalingsmoratorium for afgifter, som Frankrig har iværksat i forbindelse med COVID-19-pandemien for at støtte luftfartsselskaber med en fransk licens, er i overensstemmelse med EU-retten

Denne støtteordning er egnet til at afhjælpe økonomiske skader, der er forårsaget af COVID-19-pandemien, og udgør ikke forskelsbehandling

I marts 2020 anmeldte Frankrig til Europa-Kommissionen en støtteforanstaltning i form af et betalingsmoratorium for afgiften for civil luftfart og solidaritetsafgiften på flybilletter til månedlig betaling i perioden fra marts til december 2020 (herefter »betalingsmoratoriet for afgifter«). Dette moratorium, som begunstiger luftfartsselskaber med en fransk licens¹, består i at udskyde betalingen af disse afgifter til den 1. januar 2021 og herefter at fordele betalingerne over en periode på 24 måneder, dvs. indtil den 31. december 2022. Afgifternes præcise størrelse fastsættes på grundlag af antallet af transporterede passagerer og antallet af gennemførte flyvninger fra en fransk lufthavn.

Ved afgørelsen af 31 marts 2020² kvalificerede Kommissionen betalingsmoratoriet for afgifter som statsstøtte³, der var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF. I henhold til denne bestemmelse er støtte, der afhjælper skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, forenelige med det indre marked.

Luftfartsselskabet Ryanair anlagde sag med påstand om annullation af denne afgørelse uden dog at få medhold i Den Europæiske Unions Rets dom afsagt i dag, som frifandt Kommissionen. **Retten undersøgte for første gang lovligheden af en statsstøtteordning, der var blevet vedtaget med henblik på at imødegå følgerne af COVID-19-pandemien**, i forhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF⁴. Retten præciserede endvidere forbindelsen mellem statsstøttereglerne og dels det princip om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, TEUF, dels princippet om fri udveksling af tjenesteydelser.

Retten bemærkninger

I første række efterprøvede Retten Kommissionens afgørelse i forhold til artikel 18, stk. 1, TEUF, der forbyder al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, inden for traktaternes anvendelsesområde og med forbehold af disses særlige bestemmelser. Eftersom artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF ifølge Retten hører under disse særlige bestemmelser, undersøgte den, om betalingsmoratoriet for afgifter kunne erklæres forenelig med det indre marked i medfør af denne bestemmelse.

¹ Licens udstedt i medfør af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (EUT 2008, L 293, s. 3).

² Kommissionens afgørelse C(2020) 2097 final af 31.3.2020 om statsstøtte SA.56765 (2020/N) – Frankrig – COVID-19 – betalingsmoratorium for luftfartsafgifter til fordel for offentlige lufttransportvirksomheder.

³ Som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

⁴ I dom af 17.2.2021, Ryanair mod Kommissionen (sag T-238/20), foretog Retten en legalitetskontrol i forhold til artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF af en statsstøtteordning vedtaget af Sverige med henblik på at imødegå følgerne af COVID-19-pandemien på det svenske marked for lufttransport.

I denne henseende tiltrådte Retten for det første, at **COVID-19-pandemien og de foranstaltninger med transportbegrænsninger og nedlukning, som Frankrig havde truffet for at imødegå denne, samlet set udgjorde en usædvanlig begivenhed** som omhandlet i artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF, **som påførte de luftfartsselskaber, der drev virksomhed i Frankrig, økonomiske skader.** Ifølge Retten var det ubestrideligt, at formålet med betalingsmoratoriet faktisk var at afhjælpe disse skader.

For det andet fastslog Retten, at **begrænsningen af betalingsmoratoriet for afgifter til luftfartsselskaber med en fransk licens var egnet til at nå formålet med at afhjælpe skader, der er forårsaget af nævnte usædvanlige begivenhed.** I denne forbindelse fremhævede Retten, at det følger af forordning nr. 1008/2008, at besiddelsen af en fransk licens i praksis indebærer, at luftfartsselskabernes hovedsæde ligger på fransk område, og at de er underlagt de franske myndigheders finansielle tilsyn og tilsyn med hæderlighed. Ifølge Retten fastsætter bestemmelserne i nævnte forordning gensidige forpligtelser mellem luftfartsselskaber med en fransk licens og de franske myndigheder og således en konkret og stabil forbindelse mellem disse, som på passende vis svarer til de betingelser, der er fastsat i artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF.

Hvad angår forholdsmæssigheden af betalingsmoratoriet for afgifter fremhævede Retten endvidere, at de støtteberettigede luftfartsselskaber var hårdest ramt af de foranstaltninger med transportbegrænsninger og nedlukning, som Frankrig havde vedtaget. Udvidelsen af det nævnte moratorium til selskaber, der ikke har hjemsted i Frankrig, ville derimod ikke have gjort det muligt lige så præcist og uden risiko for overkompensation at nå formålet med at afhjælpe de økonomiske skader, som de luftfartsselskaber, der driver virksomhed i Frankrig, var blevet påført.

Henset til disse konstateringer bekræftede Retten, at **formålet med betalingsmoratoriet for afgifter opfyldte kravene til den undtagelse, der er fastsat i artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF, og at reglerne for tildeling af støtten ikke gik ud over, hvad der var nødvendigt for at nå dette formål.** Nævnte ordning udgjorde således heller ikke en forskelsbehandling, der er forbudt i medfør af artikel 18, stk. 1, TEUF.

I anden række undersøgte Retten Kommissionens afgørelse i forhold til den frie udveksling af tjenesteydelser, der er fastsat i artikel 56 TEUF. I denne forbindelse bemærkede Retten, at denne grundlæggende frihed ikke som sådan finder anvendelse på transportområdet, der er underlagt en særlig retlig ordning, hvorunder den nævnte forordning nr. 1008/2008 hører. Denne forordning har netop til formål at fastlægge betingelser for anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for luftfartssektoren. Ryanair havde imidlertid ikke gjort gældende, at der var sket en tilsidesættelse af den nævnte forordning.

I tredje række forkastede Retten anbringendet om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af værdien af den fordel, som de luftfartsselskaber, der var begunstiget af betalingsmoratoriet for afgifter, blev indrømmet. Retten fastslog, at den skade, som de, der var begunstiget af betalingsmoratoriet for afgifter, havde lidt, efter al sandsynlighed var nominelt større end den nominelle samlede værdi af betalingsmoratoriet, hvorfor det klart skulle afvises, at der var udsigt til en eventuel overkompensation. Retten fremhævede ligeledes, at Kommissionen havde taget hensyn til Frankrigs tilsagn om at forelægge denne en detaljeret metode for den måde, hvorpå denne medlemsstat senere og for hver støttemodtager ville opgøre størrelsen af de skader, der var forbundet med den krise, som pandemien havde forårsaget, hvilket er en supplerende garanti for at undgå enhver risiko for overkompensation.

Endelig forkastede Retten anbringendet om en angivelig tilsidesættelse af begrundelsespligten som ugrundet og fastslog, at det var uforholdsmæssigt at undersøge, om der var grundlag for anbringendet om en tilsidesættelse af de procedurmæssige rettigheder afledt af artikel 108, stk. 2, TEUF.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakterne. Såfremt annullationen af retsakterne indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106